

*33.

Ibid. in OD 219:

αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρκος ἅμα σκολιῆσι δίκησιν.

Σκολιάς δὲ δίκας λέγει νῦν τὰς κακῶς δεδικασμένας διὰ τὸ μηδὲν ὑγιᾶς φρονεῖν τοὺς δικάζοντας ἀλλ' ἐμπαθῶς δικάζειν· πᾶν γὰρ πάθος σκολιόν, ὡς ἀπλοῦν τὸ ἀπαθές.

34.

Ibid. in OD 220:

τῆς δὲ δίκης ῥόθος ἐλκομένης — — —

Τὸν ῥόθον οἱ μὲν ἤκουσαν τὸν ψόφον, ὅθεν καὶ ῥόθιον καλεῖσθαι τὸ κτυποῦν κῦμα καὶ ῥεῦμα· Πλούταρχος δὲ βοιωτιάζων (οὕτω γὰρ καλεῖν φασι Βοιωτούς) τὰς ὄρεινὰς ὁδοὺς τὰς στενὰς καὶ δυσάντεις ῥόθους ὀνομάζεσθαι φησιν. εἰ οὖν τοῦτο κρατοίη, λέγοι ἂν ὅτι, τῆς δίκης ἐλκομένης ὑπὸ τῶν ἐπὶ δώροις τὰς δίκας κρινόντων σκολιῶς, ῥόθος ἐστί, τουτέστι δυσάντης ἢ ὁδὸς καὶ τραχεῖα, δι' ἧς ἔλκεται ὑπὸ τῶν δικαστῶν· ἀντίκειται γὰρ τῷ εὐθεῖ
¹⁰ τὸ σκολιόν καὶ τῷ λείῳ τὸ τραχὺ καὶ τῷ εὐδιοδεύτῳ τὸ στενὸν καὶ δυσχωρίαν ἔχον· τοιαύτη δὲ ἐστί πᾶσα μοχθηρὰ κρίσις.

*35.

Ibid. in OD 230:

οὐδέ ποτ' ἰθυδίκησι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ

Οὐκουν οὐδὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι λιμὸν εὐλαβοῦντο δι' εὐτέλειαν διαίτης, ἣν ἔχοντες τῶν ἀδικιῶν ἐκαθάρενον· ταῖς γὰρ πολυτελείαις ἢ πλεονεξία συνεισελθοῦσα λιμοῦ
⁵ γίνεται πρόξενος.